

מ"ת 38355/02/19 - מדינת ישראל נגד פרחאת מהנא

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 38355-02-19 מדינת ישראל נ' מהנא (עציר)

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל ע"י מתמחה עומר דגן
נגד פרחאת מהנא (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שלומי כהן
משיב
החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996.

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952 ועבירה של גידול סמים בניגוד לסעיף 6 לפקודת המסים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973.

3. על פי עובדות כתב האישום במועד שקדם ליום 11.2.19 נכנס המשיב לישראל שלא כדין ושהה בישראל ללא היתר.

אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, אשר יקרא להלן "קוסאי" שכר מקריספל בית בן 2 קומות אשר ממוקם בתוך מבנה המסגרייה של קריספל, התקין בתוך הבית ששכר מערכת חשמל, נורות, שנאים מאווררים, הביא דשנים, מדדי טמפרטורות ומפוחים וגידל במקום סמים.

המשיב קשר קשר עם קוסאי לקחת חלק בגידול הסמים ובמהלך פרק זמן לא מבוטל עד ליום 11.2.19 גידלו המשיב וקוסאי שתילי סם קנבוס בבית האמור.

ביום 11.2.19 במהלך חיפוש משטרתי נמצאו בבית הנ"ל 430 שתילי קנביס במשקל כולל של 30.9 ק"ג, בכך גידל המשיב סם מסוכן ללא היתר.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

ב"כ המשיב טען לאכיפה מפלה בכך שלא הוגש כתב אישום כנגד בעל הדירה בה נמצאו הסמים (קריספל) ואף לא

נגד קוסאי.

ב"כ המשיב טען כי המשיב נעדר עבר פלילי, אין עליו מידע מודיעיני, נתפס עליו סכום של 600 ש"ח בלבד, צו החיפוש לא על שמו, בעוד לקריספל עבר פלילי, המידע המודיעיני התייחס אליו, נתפסו עליו מעל 4000 ₪, צו החיפוש היה על שמו, קריספל עצמו עובד במקום והוא זה שהשכיר את הבית לקוסאי. לדברי ב"כ המשיב לקריספל היה מניע לגדל סמים שכן יש לו חובות להוצל"פ והליכי פשיטת רגל, ולא היתה הצדקה לקבל את גרסתו המיתממת לפיה לא ידע מה יש בתוך הבית שהשכיר לקוסאי. לדברי ב"כ המשיב על פי מחת"קים שבתיק החקירה בימים שסמוך לפני המעצר היו מספר שיחות טלפון מהטלפון של קוסאי לקריספל, דבר המלמד על קשר הדוק בין השניים. לדבריו קריספל יכול היה להריח את הריח החריף של הסם שבמקום.

ב"כ המשיב הלן על כך שקוסאי לא נעצר, ולא נעשו פעולות כדי לנסות לעוצרו. הביע תמיהה על כך שלא נמצאו טביעות אצבע של קוסאי. לדבריו יש בתיק החקירה את שמו ותמונתו של קוסאי, ניתן היה לנסות לאתר, ודבר לא נעשה.

5. לדברי ב"כ המשיב, המשיב נמצא באותו הבית משום שהובא למקום על ידי קוסאי לבצע עבודות ניקיון והוא לן במקום. לדבריו, קוסאי ביקש מהמשיב צילום תעודת זהות והבטיח לסדר לו אישור כניסה לישראל. לדבריו, כשקוסאי הביא את המשיב לבית בפעם הראשונה לא היו שם שתילים ואביזרים שנועדו לגידול סם. לדבריו טביעות האצבע שלו נמצאו על ציוד גידול השתילים (מד טמפרטורה) משום שניקה את הציוד עוד בטרם הובאו השתילים למקום, כך גם ניקה את הדירה בטרם הכנסת השתילים ולכן נמצאו טביעות אצבע שלו על הקירות. לדבריו המשיב אפילו לא ידע שהשתילים הללו הם שתילי סם מסוכן. לדבריו למשיב אפילו אין מפתח שמאפשר הכניסה למקום, אלא רק לקוסאי.

לדברי ב"כ המשיב שקריו של המשיב בחקירה נועדו לצמצם את עבירת השב"ח שביצע ואין בהם כדי לחזק את הראיות בעניין גידול הסמים.

ב"כ המשיב אישר שהמשיב הוא תושב חברון, שלדבריו אין לו אישור כניסה לישראל, אך הפנה לכך שאין בתיק תע"צ.

6. ב"כ המשיב טען כי על עבירת השב"ח לבדה לא היה המשיב כלל נעצר אלא מגורש.

ככל שבית המשפט ימצא לנכון להורות על שחרורו של המשיב, הציג ב"כ המשיב חלופות מעצר שונות לרבות מעצר בית בשטח ישראל בפיקוח אזרחי, מעצר בית בשטח C בפיקוח, או הרחקה לחברון וחתימה על ערבויות ובטחונות.

7. לטענת ב"כ המבקשת המשיב היה במקום בעת שהגיעו השוטרים לבצע החיפוש. לדבריו קריספל נעצר ונחקר אך בסופו של יום הוחלט לסגור נגדו התיק מחוסר ראיות, ולפיכך אין עסקין באכיפה מפלה. לדבריו נמצאו טביעות אצבע של המשיב על הקירות והציוד. המשיב הסתבך בשקרים בחקירותיו. לדבריו קיימת עילת מעצר בשל המסוכנות נוכח עבירת הסמים והחשש להימלטות מן הדין הוא גבוה.

8. לאור המחלוקת הראייתית לקחתי את התיק לעיוני.
9. בתיק החקירה הודעותיו של קריספל (מסמכים 4,5 ו-6) לדברי קריספל השכיר את המקום לקוסאי, המשיב עבד אצל קוסאי בתוך המקום מאז שהשכיר לו המקום. לדבריו המשיב לא עבד אצלו במסגריה, אלא רק אצל קוסאי. קריספל ציין שהוא מצוי בחובות, הוצל"פ, עיקולים על הבית. החוזה שנחתם עם קוסאי הוא לתשלום במזומן. נתפס כשעליו ₪ 4000 במזומן, לדבריו קיבל הכסף מלקוח והיה אמור להעבירו לאחותו עבור ציוד שהיא הזמינה עבורו. קריספל הכחיש כל מעורבות לגידול הסמים. טען שלא ידע על כך. לדבריו לא ידע שהמשיב הוא שב"ח, קוסאי אמר לו שהמשיב הוא ממשפחתו. לדבריו קוסאי שילם חשבון חשמל בסך 5000 ₪, קריספל לא שאל אותו על הסכום הגבוה, קריספל ראה שקוסאי הכניס למקום 30 מחשבים, הוציא מתוכם חלקים, קריספל זיהה את קוסאי כשהוצגה לו תמונתו.
10. בתיק הודעותיה של חוה קריספל (מסמכים 2 ו-3), אחותו של קריספל, בעלת המבנה, אישרה כי המסגריה בשימוש של אחיה, בעבר היה שם שוכר שעזב בחודש יוני, ולאחרונה נכנס שוכר, לא מכירה אותו. לא ידעה על הסמים, לא הריחה דבר.
11. בתיק הודעתה של אילנית קריספל (מסמך 1), אשתו של קריספל, אשר מסרה לשוטרים את התמונה של קוסאי שצולמה בטלפון. בתיק צילום מסך של הטלפון הכולל את התמונה של תעודת הזהות של קוסאי (מסמך נ), בתיק מסמך המלמד כי המספר המופיע בתעודת הזהות לא קיים (מסמך ל).
12. בתיק סרטון מיום 31.1.19 בו נצפה המשיב יוצא מהמבנה ונכנס לאחר מספר שניות (סומן ע"ו). בתיק דוח צפיה של הסרטון הנ"ל (ע"ה)
13. בתיק דיסק חדירה לטלפון של קריספל (מסומן ע"ז) ודוח של השיחות וההודעות (ע"ג) המלמדים על קשר טלפוני/ווצאפ/מסרונים רבים שבין קריספל לקוסאי. בתיק חוזה השכירות בין קריספל לקוסאי (ע), חשבונות חשמל של העסק של קריספל וחשבוניות נוספות. בתיק צילום מסך של הטלפון של קריספל המלמד על קשר טלפוני עם קוסאי.
14. בתיק מסמכים הנוגעים לבדיקת טביעות אצבע (נ"ה-נ"ז) מהם עולה כי נמצאו טביעות אצבע של המשיב על גבי שקע של חשמל שאליו היה מחובר מזגן בחדר גידול בקומה ראשונה, על גבי מד טמפרטורה שהיה בחדר גידול בקומה ראשונה ועל גבי רפלקטור של תאורת חימום בחדר גידול בקומה שניה.
15. בתיק צילומים של המעבדה עם השתילים (מסמך מ"ח)
16. בתיק חוות דעת בנוגע לסמים ומסמכים הנוגעים לשרשרת הסם (נ"א-נ"ד) חוות הדעת מלמדת על משקל הסמים

שנתפסו, ושהסמים זהו כקנבוס.

17. בתיק מסמכים ודוחות פעולה של השוטרים אשר ביצעו את החיפוש במקום, מסמכים בנוגע לעיכובם של המשיב ושל קריספל, בנוגע לתפיסת הסמים והציוד וכיוב' (מסמכים ה- ט"ו). מהדוחות עולה כי קריספל הגיע למקום בשעה 17:40 לערך, ולאחר הגעתו ניגשו אליו השוטרים והודיעו לו על החיפוש, כשנכנסו למסגרייה הבחינו בחלק הנעול שבתוך המסגרייה, מספר דקות לאחר שדפקו בדלת של האיזור הנעול, המשיב פתח להם את הדלת ושם גילו את המעבדה. בתיק תמונות וסרטונים של המקום).

18. בתיק הודעתו של המשיב מיום 11.2.19 (מסמך 7). מסר שנכנס לישראל יומיים קודם לכן, אין לו אישור כניסה. קוסאי הבטיח לסדר לו אישור. לדבריו עבד יומיים בניקוי הזבל במסגרייה. טען שלא ביקר כלל בחדרים בהם מצאו הסמים, לא ראה הסמים קודם לכן, טען שקוסאי תיקן אצלו הרכב והוא אמר לקוסאי שמחפש עבודה וקוסאי הציע לו לעבוד אצלו. טען שלא גידל הסמים, לא השקה העציצים. לא ידע מה יש בחדרים הללו. אישר שמעשן לפעמים חשיש, גראס, קנביס, בטיולים. סיגריה. טען שלא מזהה את השתילים שנתפסו כקנביס.

19. בתיק הודעתו של המשיב מיום 13.2.19 (מסמך 8). חזר על גרסתו שנכנס בפעם הראשונה לישראל יומיים לפני שנעצר. שהוצג לו סרטון בו הוא נצפה מיום 31.1.19 מסר שקוסאי הביא אותו יום אחד לניקיון והחזיר אותו יום אחרי למחסום. נשאל מדוע שיקר כשאמר שנכנס רק פעם אחת לישראל, השיב כי פחד שתהיה לו בעיה אם ירשמו 2 כניסות. בהמשך סיפר שנכנס לישראל מספר פעמים, בתחילת חודש ינואר ושהיה במקום בו נעצר. בהמשך אישר שאולי הוא כבר חודשיים בישראל. בחודשיים הללו יצא ונכנס 5 פעמים לישראל. לדבריו קוסאי תמיד הסיע אותו. לדבריו הועסק על ידי קוסאי בעבודות ניקיון, סידר את המקום, עשה חורים בברזלים. המשיב זיהה את קוסאי בתמונה שהוצגה לו. אישר שקיבל עד כה מקוסאי 4000 ₪.

20. בתיק הודעתו של המשיב מיום 14.2.19 (מסמך 9). טען שלא היה בחדר בו מצאו הסמים. לאחר שנאמר לו שמצאו שם טביעות אצבע שלו אמר שבפעם הראשונה שהגיע למקום ביקשו ממנו לעשות ניקיון בכל החדרים. סיפר שניסה להפעיל את המזגן, טען שכאשר נכנס לחדר הוא היה ריק, לא היו שם עצים. כשנאמר לו שנמצאו טביעות אצבע שלו מעל שקע שהיה מחובר מזגן ועל מד טמפרטורה, ועל רפלקטור של תאורת חימום אמר שניקה כל מיני חפצים של חשמל. טען שקוסאי הגיע למקום כל כמה ימים.

לסיכום:

21. ראיות לכאורה ביחס לשהייה בלתי חוקית בישראל:

בתיק די ראיות לכך שהמשיב שהה בישראל שלא כדין. צודק ב"כ המשיב כי אין בתיק תע"צ המלמד על כך שהמשיב שהה בישראל ללא היתר, אך המשיב בהודעתו אישר זאת, ודי בכך כדי להוות ראיות לכאורה המספיקות לשלב זה של הדיון. כמפורט לעיל, המשיב נעצר ביום 11.2.19 כשהוא שוהה בישראל, בתיק סרטון המתעד אותו באותו המקום גם ביום 31.1.19 בתיק הודעותיו של קריספל מהן עולה כי הוא שהה במקום כחודשיים, וגם המשיב בסופו של יום, לאחר

שבהודעתו הראשונה מסר גרסה לכאורה שקרית, וכך גם בתחילת הודעתו השניה, הרי שבהמשך אישר ששהה במקום כחודש וחצי חודשיים, שיצא ונכנס לישראל בתקופה זו כ- 5 פעמים.

22. ראיות לכאורה ביחס לגידול סמים:

בתיק ראיות לכאורה מספקות לכך שלמשיב היה חלק בגידול הסמים: המשיב התגורר במקום בו גודלו הסמים משך כחודש וחצי - חודשיים על פי הודעותיו של המשיב וגם על פי הודעותיו של קריספל. במקום בו גידלו הסמים נמצאו טביעות אצבע שלו בחדרים השונים, מעל גבי שקע של חשמל שאליו היה מחובר מזגן, מעל גבי מד טמפרטורה ומעל גבי רפלקטור של תאורת חימום. המשיב לא מסר כל הסבר מניח את הדעת לטביעות האצבע במקומות השונים. מסר גרסאות שהשתנו והתפתחו מחקירה לחקירה. טען שרק גר שם ועבד בניקיון במסגריה, דבר שנשלל על ידי בעל המסגריה - קריספל.

די במתואר לעיל כדי לקשור את המשיב לעבירת גידול הסמים.

ועם זאת יש לציין כי ניתן ללמוד מהתיק שהמשיב לא גידל את הסמים לבדו, ונדמה לכאורה שחלקו של קוסאי הרבה יותר מרכזי: על פי המסמכים שבתיק ועל פי הודעותיו של קריספל, מי ששכר את המקום זה קוסאי, מי שהכניס למקום את הציוד זה קוסאי, מי ששילם את חשבונות החשמל זה קוסאי, מי שהעסיק את המשיב זה קוסאי. נדמה כי הדמות הדומיננטית בפרשה, "המוח" שמאחורי תכנון והקמת המעבדה הוא קוסאי, ואף על פי כן, גם למשיב חלק בגידול, גם אם בתור "שכיר".

23. בעובדה 4 לכתב האישום צויין כי המשיב קשר קשר עם קוסאי לקחת חלק בגידול הסם, לא מצאתי להידרש בצורה מעמיקה לעובדה זו שכן בהוראות החיקוק לא יוחסה למשיב עבירה של קשירת הקשר. אומר רק כי אין כל ראיות ישירות המלמדות על קשירת הקשר בין המשיב לבין קוסאי, קרי על תכנון מוקדם וכיוב', וספק אם ניתן להסיק קשר שכזה מנסיבות הימצאו של המשיב במקום במשך התקופה.

24. באשר לטענות האפליה: ככלל טענות מקדמיות דינן להתברר בתיק העיקרי ולא בדיוני המעצר, ועם זאת, בחנתי את טענותיו של ב"כ המשיב, בהתבסס על הכלים המוגבלים העומדים לרשותי בשלב זה של הדיון. לא מצאתי בסיס לטענת האפליה.

25. אמנם יש ראיות בתיק שמלמדות על קשר בין קריספל לקוסאי - למשל שיחות הטלפון והודעות הווצאפ הרבות, ואמנם המעבדה היתה בתוך המסגריה שבבעלותו, ואמנם קריספל היה במקום עת הגיעו השוטרים, ועם זאת המעבדה היתה בתוך החלק שהשכיר ממנו קוסאי, חלק שהיה נעול, טביעות אצבעותיו של קריספל לא נמצאו במקום. אף המשיב עצמו לא קושר את קריספל למעבדה. בסופו של יום, לאחר שמעצרו של קריספל הוארך מספר ימים לצרכי חקירה, המבקשת הגיעה לכלל מסקנה שאין די ראיות כדי להעמיד את קריספל לדין. ההחלטה שלא להעמידו לדין לא התקבלה לכאורה מתוך אפליה פסולה, אלא על בסיס שיקולים עניינים - שיקולי ראיות.

26. העובדה שקוסאי לא הועמד לדין אף היא לא נעוצה באפליה פסולה, אלא אך ורק בשל העובדה שטרם אותר, שכן עת הגיעו השוטרים לבצע את הצו הוא לא נכח במקום, הפרטים הידועים לגביו (תעודת זהות) שגויים, ועד כה לא נתפס. לא נעלמה מעיני טענת ב"כ המשיב כי לא נעשו די נסיונות כדי לאתר. עיון בתיק מלמד על ניסיונות לאתר (מסמכים ל, מ"ו, פ"ט). לפיכך העובדה שעד כה לא נעצר משום שלא אותר, אינה מלמדת על אכיפה מפלה.

27. דווקא מהפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב כדי לתמוך טענתו בעניין האפליה, בש"פ 5398/03 **דוד רן נ' מדינת ישראל** (30.6.2003) ניתן ללמוד כי אפילו אם היתה טעות בשיקול הדעת של התביעה ביחס לאחד הנאשמים אין לגרור הטעות ביחס לאחרים, וכלשונה של כב' הש' חיות (כתוארה אז):

"כאשר שחרורו של אחד הנאשמים נבע מטעות בשיקול הדעת של התביעה ושל בית המשפט, טעות זו אינה צריכה לגרור, בהכרח, את החלטה על נאשמים אחרים. ולעולם יש לאזן בין האינטרס לקיים את שורת השוויון, לבין האינטרס של שמירה על בטחון המתלונן או הציבור והבטחת תקינות ההליך".

28. לא מצאתי להידרש לטענת ב"כ המשיב כי ככל שאין ראיות לכאורה לעבירת גידול הסמים, דינו של המשיב היה להיות מגורש ללא כתב אישום וללא בקשת מעצר, שכן בתיק ראיות לכאורה לעבירת גידול הסמים. עם זאת מצאתי להעיר כי המשיב עצמו בהודעתו טען כי שהה בישראל כחודשיים ובתקופה זו יצא ונכנס 5 פעמים - ספק אם בנסיבות אלו דינו היה להיות מגורש, ללא כתב אישום וללא בקשת מעצר כפי שטען ב"כ המשיב.

29. באשר לעילת מעצר:

בעניינו של המשיב קיימות שתי עילות מעצר, האחת עילת מעצר סטטוטורית בשל המסוכנות הנשקפת מעבירת הסמים המיוחסת למשיב, והשנייה עילת מעצר בשל החשש להימלטות מן הדין.

30. ההלכה הנוהגת בעניינם של מי אשר מבצעים עבירות פשע על פקודות הסמים ידועה: הכלל הוא מעצר עד לתום ההליכים ורק במקרים חריגים ניתן יהיה לשקול חלופה שיהיה בה כדי לאיין את המסוכנות.

31. באשר לאפשרות לשחרר לחלופה של שוהה בלתי חוקית אשר ביצע עבירות חמורות ראו דברי של כב' הש' ארבל בבש"פ 6781/13 **קונדוס ואח' נ' מדינת ישראל** (4.11.13), (פיסקה 12):

"כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות קודמות בעבירות של שהיה בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיה בלתי-חוקית בישראל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור, ולהבטיח את ההתייצבות לדין בהפקדה כספית ובערובות כספיות משמעותיות (ראו למשל: בש"פ 9193/99 הנ"ל; בש"פ 1023/97 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.2.97)).

ככל שמדובר במי שביצע עבירות חמורות יותר לצד הכניסה שלא כדין לישראל; ככל שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד; וככל שמדובר במי ששוחרר בעבר בערובה, לא התייצב למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהיה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בין אם כעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור."

32. כאמור למשיב מיוחסות גם עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק וגם עבירה של גידול סמים. העבירה של גידול סמים חמורה יותר מהעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. העונש המרבי שקבע המחוקק לצידה של העבירה של כניסה לישראל הוא שנת מאסר. העונש המרבי שקבע המחוקק לצידה של עבירת גידול הסמים הוא 20 שנות מאסר (בנסיבותיו של המשיב העונש המרבי - 7 שנים בשים לב שהמבקשת בחרה להגיש את כתב האישום בבית משפט השלום).

33. המשיב שבפניי נעדר עבר פלילי.

34. אילו עבירת הכניסה לישראל היתה עומדת לבדה, בהחלט ניתן היה לשקול שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו.

אלא שלא כך הם פני הדברים.

בעניינו של המשיב, בשל חומרת העבירה של גידול הסמים, עילת המעצר המכתיבה את הטון הינה המסוכנות, שהעמדתו לדין בעבירה חמורה זו אף מעצימה את עילת המעצר הנוספת, קרי החשש להימלטות מן הדין.

35. ראו בעניין דומה החלטת בית המשפט בעמ"ת (מחוזי באר שבע) 65231-12-18 **תיים נ' מדינת ישראל** (30.12.18). שם נעצר העורר, שהינו נעדר הרשעות קודמות, עד לתום ההליכים בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ועבירות נלוות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט המחוזי קבע:

"ההלכה היא כי כאשר לעבירת השהייה הבלתי חוקית נלוות גם עבירות אחרות, קיימת גם עילה מוגדרת של מסוכנות וקיימת גם עילה מוגברת של חשש להימלטות מן הדין נוכח העובדה שלא ניתן להבטיח את תנאי השחרור כאשר העורר נמצא במקום שאין למערכת אכיפת החוק בישראל סמכות כלשהי כלפיו."

36. ראו גם עמ"ת 34308-04-12 (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל נ' דאר מגאהד** (24.4.12) בית המשפט קבע:

"ככלל, שחרורו של נאשם בתנאי ערובה שאינם ניתנים לפיקוח או לאכיפה, בהיות הנאשם תושב אזור שמחוץ לישראל, שחרור שכזה מקים חשש של ממש להימלטות מהדין. במקרה דנן חשש זה מתעצם בצורה משמעותית נוכח עברו בפלילים של המשיב ונוכח ההשלכות שיכול ויהיו לכך על המוטיבציה שלו שלא להתייצב לדין. מעבר לעילת ההימלטות, נראה לי כי בעניינו של משיב זה נוצר גם החשש לחזרה נשנית של סוג העבירות שבהן הוא

עומד עתה לדין. לאור כל זאת, לא מצאתי הצדקה לחרוג שנעשה בעניינו של משיב זה מהמדיניות הנוהגת, והראויה בנסיבות הימים האלה, לפיה אין לשחרר בערובה בעבירות מסוג זה אלא בחריגים הראויים לכך. איני מוצא כי המשיב נמנה על חריג מחריגים אלה."

37. באיזון בין מכלול השיקולים, ומבלי שהתעלמתי מהיות המשיב נעדר הרשעות קודמות ומהתרשמותי שחלקו של קוסאי בכל הנוגע לעבירות גידול הסם גדול יותר מחלקו של המשיב, ולאחר שעיינתי במסמכים הרפואיים שהציג לעיוני ב"כ המשיב, אני סבורה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב בשים לב לעבירות המיוחסות לו, והחשש המוגבר להימלטות מן הדין אינם מאפשרים שחרורו של המשיב לחלופות המעצר שהוצעו.

למעלה מן הצורך אציין כי לא מצאתי לשקול שחרורו של המשיב לחלופה בתוך שטחי ישראל, כפי שהציע ב"כ המשיב (באחת מתוך 3 החלופות שהציג). בעניין זה קיימת מחלוקת בפסיקת בית המשפט העליון בדבר סמכותו של בית המשפט לאשר לשוהים בלתי חוקיים המשך שהייה בלתי חוקית לכאורה בישראל, וגם אלו המצדדים באפשרות זו, סבורים כי ניתן לעשות כן במקרים נדירים חריגים ויוצאי דופן, לאחר שבית המשפט ישתכנע כי קיימת מניעה ממשית לחזור לשטחי הרשות. (ראו בש"פ 6781/13 **קונדוס ואח' נ' מדינת ישראל** (4.11.13), (פיסקה 15). עניינו של המשיב אינו נמנה על אותם המקרים הנדירים שצויינו בפסיקה.

38. לאור האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

39. הממונה על המעצר מתבקש לוודא כי המשיב יקבל את הטיפול הרפואי הדרוש לו בשים לב למצבו הרפואי כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שהוצגו בעניינו.

40. הממונה על המעצר יאפשר 5 שיחות טלפון לרבות לקידומת 059 והכנסת דיון נוסף בהתאם לנהלים.

41. המזכירות תנתב את התיק העיקרי אל כב' סגן הנשיאה השופט אבשלום מאושר, אשר יקבע דיון מקדמי על פי יומנו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, במעמד הצדדים.